

EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

من مشكلات
الشباب

Min mushkilāt al-shabāb

**Problemele
tinerilor**

Muḥammad ibn Ṣāliḥ
al-ʿUthaymīn

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn

Problemele tinerilor

من مشكلات الشباب

Min mushkilāt al-shabāb

Institutul Tawhid

România · 2026

Titlul original: من مشكلات الشباب

Ediția I

Ediția arabă: Fundația Șeicului Muḥammad ibn Šālīḥ al-‘Uthaymīn, 1429 H.

Originalul arab rezervă toate drepturile autorului, cu excepția tipăririi pentru distribuire gratuită după revizuirea Fundației Șeicului Muḥammad ibn Šālīḥ al-‘Uthaymīn. Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Quran Text, Uthmani v1.1, © 2007–2026 Tanzil Project, Creative Commons Attribution 3.0, <https://tanzil.net>. Sunt permise copierea și distribuirea textuală; modificarea textului nu este permisă. Actualizări: <https://tanzil.net/updates/>.

Ediția-sursă: مؤسسة الشيخ محمد بن صالح العثيمين الخيرية، طبعة 1429 هـ

Institutul Tawhid · <https://www.tawhid.ro>

Cuprins

Introducere	1
1 O privire asupra tinerilor	4
Tinerii drepti sunt:	4
A doua categorie de tineri:	9
A treia categorie de tineri:	10
2 Abaterile tinerilor si problemele lor	11
1. Timpul neocupat.	11
2. Răceala și îndepărtarea dintre tineri și vârstnici, fie ei din familie ori din afara ei.	11
3. Legătura și tovarășia cu oameni abătuți.	12
4. Citirea unor scrieri distructive: broșuri, ziare, reviste și altele.	13
5. Părerea unor tineri că Islamul restrânge libertățile și înăbușă puterile omului.	14
3 Nedumeriri care apar în inima tinerilor	21
4 Nedumerire în privința destinului	24
5 Hadithuri în care sunt pomeniți tinerii	29

Introducere

المقدمة

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător!

Toată lauda I se cuvine lui Allah. Îl laudăm, Îi cerem ajutorul și iertarea și ne căim înaintea Lui. Căutăm adăpost la Allah de răul sufletelor noastre și de relele faptelor noastre. Pe cel pe care Allah îl călăuzește nimeni nu-l poate rătăci, iar pe cel pe care El îl lasă să rătăcească nimeni nu-l poate călăuzi. Mărturisesc că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, Care nu are niciun asociat. Mărturisesc că Muḥammad este robul și Trimisul Său. Allah să-l binecuvânteze, pe el, pe familia sa, pe companionii săi și pe cei care îi urmează în bine, și să le dăruiască pace din belșug.

În cele ce urmează:

Îmi face plăcere să le prezint fraților mei una dintre cele mai importante probleme, întâlnită în orice societate, inclusiv în societatea musulmană: problema tinerilor din vremea noastră.

Inimile tinerilor sunt asaltate de probleme intelectuale și sufletești care îi fac uneori să trăiască în neliniște. Ei simt nevoia imperioasă să înlăture această neliniște și apăsare. Acest lucru nu se va împlini decât prin religie și printr-un caracter bun. Acestea susțin societatea, aduc îndreptarea vieții de aici și a Vieții de Apoi, fac să se reverse binele și binecuvântările și înlătură relele și nenorocirile.

Țările nu prosperă decât prin locuitorii lor, iar religia nu se poate menține decât prin adepții ei. Când aceștia o împlinesc, Allah le dă biruință, oricare ar fi dușmanii lor. Allah Preaînaltul spune:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأُضِلَّ أَعْمَالُهُمْ﴾

O, voi cei care credeți! Dacă Îl ajutați pe Allah, El vă va ajuta și vă va întări pașii. Iar cei care nu cred să aibă parte de nenorocire, iar El le va zădărnici faptele!

Coran, Muḥammad 47:7-8

De vreme ce religia nu se menține decât prin adepții ei, noi, musulmanii și purtătorii stindardului ei, trebuie să ne îndreptăm mai întâi pe noi înșine, ca să fim vrednici să conducem și să călăuzim și să primim izbândă și îndrumare spre ceea ce este drept. Trebuie să învățăm din Cartea lui Allah Preaînaltul și din Sunna Trimisului Său — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — ceea ce ne pregătește să vorbim, să acționăm, să îndrumăm și să chemăm la Allah, pentru a purta arma pătrunzătoare și lumina limpede în sprijinul oricui dorește adevărul și împotriva oricui dorește falsul.

Apoi trebuie să punem în practică ceea ce am învățat, prin fapte izvorâte din credință, certitudine și sinceritate, urmând exemplul Profetului.

Preocuparea noastră nu trebuie să se mărginească la vorbe. Dacă faptele nu le confirmă, vorbele nu trec dincolo de aerul care le poartă și nu dau decât un rezultat potrivit celui dorit:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ
 ٱللَّهِ أَن تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٦١﴾

O, voi cei care credeți! De ce spuneți ceea ce nu faceți? Este foarte urât înaintea lui Allah să spuneți ceea ce nu faceți.

Coran, al-Şaff 61:2-3

Cel mai potrivit este să pornim de la început și să ne cercetăm tinerii, ideile și faptele lor, pentru a dezvolta ce este bun și a îndrepta ce este stricat. Tinerii de astăzi sunt bărbații de mâine și temelia pe care se clădește viitorul comunității. De aceea, textele religioase îndeamnă la o bună îngrijire a lor și la îndrumarea lor spre bine și îndreptare. Dacă tinerii se îndreaptă — ei fiind temelia pe care se clădește viitorul comunității — iar îndreptarea lor se sprijină pe temelii puternice de religie și caracter, comunitatea va avea un viitor luminos, iar vârstnicii noștri vor avea urmași drepecți, dacă Allah voiește.

1 O privire asupra tinerilor

Dacă îi privim cu atenție pe tineri, putem spune, în general, că ei se împart în trei categorii:

Tineri drepti, tineri abătuți de la calea dreaptă și tineri nehotărâți, aflați între cele două.

Tinerii drepti sunt:

Tineri credincioși în tot înțelesul cuvântului. Ei cred în religia lor, o iubesc, sunt convingși de adevărul ei și se bucură de ea.

Consideră că dobândirea ei este un câștig, iar lipsirea de ea, o pierdere vădită.

Tineri care îl adoră pe Allah cu sinceritate, închinându-I numai Lui religia, fără niciun asociat.

Tineri care îl urmează pe Trimisul Său Muḥammad — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — în vorbele și faptele lui, în ceea ce face și în ceea ce lasă, deoarece cred că el este Trimisul lui Allah și îndrumătorul care trebuie urmat.

Tineri care împlinesc rugăciunea cât mai desăvârșit cu putință, fiindcă sunt convingși de foloasele ei religioase și lumești, pentru individ și pentru societate, și de urmările cumplite pe care neglijarea ei le are asupra oamenilor și popoarelor.

Tineri care dau integral dania obligatorie, zakāt, celor îndreptățiți să o primească, fără nicio scădere. Ei cred că ea acoperă nevoile Islamului și ale musulmanilor, motiv pentru care a fost făcută unul dintre cei cinci stâlpi ai Islamului.

Tineri care postesc luna Ramadan și se abțin de la poftele și plăcerile lor, vara sau iarna, deoarece cred că astfel dobândesc mulțumirea lui Allah. Ei pun ceea ce îl mulțumește pe Domnul lor înaintea dorințelor propriului suflet.

Tineri care împlinesc pelerinajul obligatoriu la Casa Sacră a lui Allah. Ei îl iubesc pe Allah și, de aceea, iubesc Casa Lui, ajungerea în locurile îndurării și iertării Sale și întâlnirea cu frații lor musulmani veniți în acele locuri.

Tineri care cred în Allah, Creatorul lor și Creatorul cerurilor și al pământului. Ei văd semnele lui Allah Preaslăvitul care nu lasă loc îndoielii ori ezitării cu privire la existența Lui. În acest univers vast, minunat prin alcătuire și rânduială, văd dovada neîndoielnică a existenței Celui care l-a creat, a desăvârșirii puterii Sale și a profunzimii înțelepciunii Sale. Acest univers nu se poate crea singur și nu poate apărea întâmplător: înainte să existe, el nu era, iar ceea ce nu există nu poate să creeze, tocmai fiindcă nu există.

Nici întâmplător nu poate să fi apărut, căci are o rânduială minunată, armonioasă, care nu se schimbă și nu se abate de la legea potrivit căreia i-a fost hotărât să se desfășoare:

﴿فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ
اللَّهِ تَحْوِيلًا﴾

Nu vei găsi nicio schimbare în legea lui Allah și nu vei găsi nicio abatere în legea lui Allah.

Coran, Fâtir 35:43, fragment

﴿مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوُّتٍ ۖ فَارْجِعِ الْبَصَرَ
هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ ۚ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنقَلِبْ إِلَيْكَ
الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ﴾

Nu vezi în creația Celui Milostiv nicio nepotrivire. Întoarce-ți privirea: vezi vreo crăpătură? Apoi întoarce-ți privirea încă de două ori; privirea se va întoarce la tine neputincioasă și istovită.

Coran, al-Mulk 67:3-4, fragment

Dacă universul are această rânduială minunată și armonioasă, este cu neputință ca existența lui să fie întâmplătoare. Căci ceea ce apare întâmplător ar avea și o ordine întâmplătoare, care ar putea fi supusă schimbării și tulburării în orice clipă.

Tineri care cred în îngerii lui Allah, pentru că Allah a vorbit despre ei în Cartea Sa, iar Trimisul lui Allah — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — a vorbit despre ei în Sunna. Descrierile lor, actele lor de adorare și lucrările pe care le împlinesc în folosul făpturilor, pomenite în Coran și Sunna, dovedesc fără îndoială existența lor reală.

Tineri care cred în Cărțile lui Allah, pe care El le-a coborât asupra trimișilor Săi pentru a călăuzi spre calea cea dreaptă. Mintea omenească nu poate cunoaște singură toate detaliile privitoare la binele actelor de adorare și al relațiilor dintre oameni.

Tineri care cred în profeții și trimișii lui Allah, pe care El i-a trimis la făpturi ca să le cheme la bine, să le poruncească cele recunoscute ca bune și să le oprească de la rău, pentru ca oamenii să nu mai aibă niciun argument împotriva lui Allah după venirea trimișilor. Primul dintre trimiși este Nūḥ, iar ultimul este Muḥammad; asupra tuturor să fie cele mai alese binecuvântări și pacea.

Tineri care cred în Ziua de Apoi, în care oamenii vor fi înviați după moarte pentru a fi răsplătiți pentru faptele lor:

﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾

Cine face un bine cât greutatea unui fir de colb îl va vedea, iar cine face un rău cât greutatea unui fir de colb îl va vedea.

Coran, al-Zalzala 99:7-8

Aceasta este împlinirea întregii vieți de aici. Ce folos și ce înțelepciune ar avea viața dacă făpturile nu ar avea o zi în care

binefăcătorul să fie răsplătit pentru binele său, iar răufăcătorul pentru răul său?

Tineri care cred în destin, în binele și răul lui. Ei cred că totul se petrece prin hotărârea și predestinarea lui Allah și, în același timp, cred în cauze și în urmările lor: fericirea are cauzele ei, iar nefericirea are cauzele ei.

Tineri care practică sinceritatea față de Allah, de Cartea Sa, de Trimisul Său — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! —, de conducătorii musulmanilor și de oamenii de rând. Se poartă cu musulmanii deschis și limpede, așa cum doresc să se poarte și aceștia cu ei, fără înșelare, fraudă, viclenie sau ascunderea adevărului.

Tineri care cheamă la Allah în cunoștință de cauză, potrivit căii pe care Allah a arătat-o în Cartea Sa:

﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾

*Cheamă la calea Domnului tău cu înțelepciune și bună îndemnare
și discută cu ei în felul cel mai bun.*

Coran, al-Nahl 16:125, fragment

Tineri care poruncesc binele și opresc răul, deoarece cred că în aceasta stă fericirea popoarelor și a comunității:

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾

*Sunteți cea mai bună comunitate ivită pentru oameni: porunciți
binele, opriți răul și credeți în Allah.*

Coran, Al 'Imrân 3:110, fragment

Tineri care se străduiesc să înlăture răul în felul transmis de la Trimisul lui Allah — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! —: *«Cine dintre voi vede un rău să-l schimbe cu mâna sa; dacă nu poate, atunci cu limba sa; iar dacă nu poate, atunci cu inima sa.»*¹

Tineri care spun adevărul și îl primesc, pentru că adevărul conduce la dreptate, iar dreptatea conduce la Paradis. Omul continuă să spună adevărul și să-l caute cu grijă, până când este scris la Allah ca un om cu desăvârșire sincer.

Tineri care doresc binele tuturor musulmanilor, fiindcă cred în spusele Profetului — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! —: *«Niciunul dintre voi nu crede până când nu iubește pentru fratele său ceea ce iubește pentru sine.»*²

Tineri care își simt răspunderea înaintea lui Allah, față de comunitatea și țara lor. Se străduiesc mereu pentru ceea ce folosește religiei, comunității și țării, ferindu-se de egoism și de urmărirea propriului folos în dauna celorlalți.

Tineri care se străduiesc pentru Allah, prin ajutorul lui Allah și pe calea lui Allah. Se străduiesc cu sinceritate față de El, fără fățarnicie și fără a căuta renume; se străduiesc cerând ajutorul Lui, fără a se admira pe ei înșiși și fără a se bizui pe propria putere și tărie; se străduiesc pe calea lui Allah, în limitele religiei Sale, fără exagerare și fără neglijență. Se străduiesc cu limba, cu mâna și cu averea, potrivit nevoilor Islamului și ale musulmanilor.

Tineri cu caracter bun și credință: au purtări alese, sunt statornici în religie, blânzi, îngăduitori, generoși, cu inimă bună, răbdători și rezistenți. Totuși, sunt hotărâți, nu irosesc prilejurile și nu lasă simțămintele să precumpănească asupra rațiunii și a îndreptării.

1 Muslim, Cartea credinței, capitolul care arată că oprirea răului ține de credință, nr. 49.

2 Al-Bukhârî, Cartea credinței, capitolul despre faptul că a iubi pentru fratele tău ceea ce iubești pentru tine ține de credință, nr. 13; Muslim, Cartea credinței, capitolul despre negarea credinței celui care nu iubește pentru fratele și vecinul său ceea ce iubește pentru sine, nr. 45.

Tineri echilibrați și organizați, care lucrează cu înțelepciune și fără zarvă, împlinindu-și munca temeinic și bine. Nu lasă să treacă niciun prilej din viața lor fără a-l umple cu ceva folositor lor și comunității.

Așa cum își păstrează religia, caracterul și purtarea, acești tineri sunt departe de tot ceea ce le contrazice: necredința, ateismul, desfrâul, nesupunerea, purtările josnice și tratamentul rău al oamenilor.

Această categorie de tineri este mândria comunității și semnul vieții, fericirii și religiei ei. De acești tineri se leagă nădejtile puse în Allah, ca prin ei să îndrepte ceea ce s-a stricat în starea Islamului și a musulmanilor și să lumineze căile celor care le străbat. Ei sunt tinerii care dobândesc fericirea în viața de aici și în Viața de Apoi.

A doua categorie de tineri:

Sunt tineri abătuți în credință, nechibzuiți în purtare, îngâmfati și cufundați în vicii. Nu primesc adevărul de la alții și nu se opresc de la falsul din ei înșiși. Se poartă egoist, ca și când ar fi fost creați doar pentru această lume, iar lumea ar fi fost creată numai pentru ei.

Tineri încăpățânați, care nu se supun adevărului și nu renunță la fals.

Tineri nepăsători față de drepturile lui Allah pe care le încalcă și față de drepturile oamenilor.

Tineri dezordonați, lipsiți de echilibru în gândire și în purtare, în toate acțiunile lor.

Tineri încântați de propria părere, de parcă adevărul ar curge numai pe limba lor. Se socotesc feriți de greșală, pe când ceilalți ar fi supuși erorii atât timp cât îi contrazic.

Tineri care se abat de la calea cea dreaptă în religie și de la datinile societății în purtare. Dar faptele lor rele le-au fost înfrumusețate și le socotesc bune. Ei sunt dintre cei mai pierduți în privința faptelor: strădania lor s-a rătăcit în viața lumească, în timp ce ei cred că fac bine.

Ei își aduc nenorocire lor înșiși și sunt o calamitate pentru societatea lor. Își trag comunitatea spre cele mai joase trepte și o împiedică să dobândească putere și demnitate. Sunt un germen molipsitor și ucigător, greu de tratat, dacă Allah nu voiește altfel; iar Allah are putere asupra tuturor lucrurilor.

A treia categorie de tineri:

Sunt tineri nedumeriți și șovăielnici, aflați la răscruce. Au cunoscut adevărul, s-au liniștit în el și au trăit într-o societate care își păstrează valorile, dar li s-au deschis porțile răului din toate părțile: îndoieli în credință, abateri în purtare, stricăciune în fapte, părăsirea datinilor bune și felurite curente ale falsului. Ei se află într-un vârtej de gânduri și trăiri. Stau nedumeriți în fața acestor curente, fără să știe dacă adevărul se află în noile idei, principii și căi sau în ceea ce urmau înaintașii și societatea lor păstrătoare de valori. Ajung astfel șovăielnici și neliniștiți, înclinând când spre una, când spre cealaltă, după puterea curentelor care îi asaltează.

Acești tineri sunt pasivi în viață. Au nevoie de o forță puternică ce să-i atragă și să-i conducă în adăpostul adevărului și pe calea binelui. Cât de ușor este acest lucru când Allah le pregătește un îndrumător spre bine, înzestrat cu înțelepciune, cunoaștere și intenție bună!

Această categorie se întâlnește frecvent printre tinerii care au dobândit ceva educație islamică, dar au studiat mult și alte științe despre univers, care se împotrivesc religiei fie în realitate, fie în închipuirea lor. Ei rămân nedumeriți între cele două feluri de învățătură.

Se pot elibera de această nedumerire aprofundând învățătura islamică și primind-o din izvorul ei original, Coranul și Sunna, de la învățați sinceri. Acest lucru nu le este greu de înfăptuit.

2

Abaterile tinerilor și problemele lor

Cauzele abaterilor și ale problemelor tinerilor sunt numeroase și felurite. În tinerețe, omul trece printr-o dezvoltare însemnată a trupului, gândirii și minții. Este etapa creșterii, în care se produc schimbări rapide și treceri de la o stare la alta. De aceea, în această etapă trebuie pregătite mijloacele prin care tânărul să-și stăpânească sufletul, să-i înfrâneze pornirile și să primească o îndrumare înțeleaptă către calea cea dreaptă.

Cele mai importante cauze ale abaterii sunt următoarele:

1. Timpul neocupat.

Timpul neocupat este o boală ucigătoare pentru gândire, minte și puterile trupului. Sufletul are nevoie de mișcare și de lucru. Când este lipsit de ele, gândirea se tocește, mintea devine greoaie, puterea sufletului slăbește, iar șoaptele și gândurile rele pun stăpânire pe inimă. Se pot naște și dorințe rele, vătămătoare, prin care tânărul să-și descarce înăbușirea pricinuită de lipsa de ocupație.

Tratamentul acestei probleme:

Tânărul să caute o muncă potrivită lui — citit, comerț, scris sau altceva — care să-l ferească de timpul gol și să facă din el un membru sănătos și activ al societății, folositor sieși și celorlalți.

2. Răceala și îndepărtarea dintre tineri și vârstnici, fie ei din familie ori din afara ei.

Vedem unii vârstnici observând abaterile tinerilor lor sau ale altora, apoi rămânând nedumeriți, neputincioși să-i îndrepte și fără speranță în îndreptarea lor. De aici se nasc ura față de acești tineri, respingerea lor și nepăsarea față de starea lor, fie că se îndreaptă, fie că se strică. Uneori ajung să-i judece astfel pe toți tinerii și să capete o aversiune față de orice tânăr. Societatea se

destramă astfel, iar tinerii și vârstnicii se privesc unii pe alții cu dispreț. Acesta este unul dintre cele mai mari pericole care amenință societățile.

Tratamentul acestei probleme:

Atât tinerii, cât și vârstnicii să încerce să înlăture această răceală și îndepărtare și să creadă cu toții că societatea, cu tinerii și vârstnicii ei, este asemenea unui singur trup: dacă un mădular se strică, aceasta duce la stricarea întregului.

Vârstnicii trebuie, de asemenea, să simtă răspunderea care le revine față de tinerii lor și să alunge deznădejdea ce le apasă sufletele cu privire la îndreptarea acestora. Allah are putere asupra tuturor lucrurilor. Câți rătăciți nu a călăuzit Allah, făcând din ei făclii ale călăuzirii și propovăduitori ai îndreptării!

Tinerii trebuie să nutrească respect față de cei vârstnici, să le prețuiască părerile și să le primească îndrumarea, căci aceștia au dobândit din experiența și realitatea vieții ceea ce ei încă nu au dobândit. Când înțelepciunea vârstnicilor se întâlnește cu puterea tinerilor, societatea își dobândește fericirea, cu îngăduința lui Allah.

3. Legătura și tovarășia cu oameni abătuți.

Aceasta îi influențează mult pe tineri în minte, gândire și purtare. De aceea, s-a transmis de la Profet — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiește pace! —: *«Omul urmează religia prietenului său apropiat; așadar, fiecare să ia seama pe cine își face prieten.»* El a mai spus: *«Tovarășul rău este asemenea celui care suflă în foale: fie îți arde hainele, fie simți de la el un miros urât.»*³⁴

Tratamentul:

Tânărul să aleagă drept tovarăși oameni buni, dreپți și chibzuți, pentru a dobândi din bunătatea, dreptatea și înțelepciunea lor. Să-i cântărească pe oameni înainte de a se

3 Al-Tirmidhī, Cartea ascetismului, nr. 2378.

4 Al-Bukhārī a relatat un text asemănător în Cartea vânzărilor, capitolul despre vânzătorul de parfumuri și vânzarea moscului, nr. 2101, și în Cartea sacrificiilor și a vânătorii, capitolul despre mosc, nr. 5534; Muslim, Cartea bunătății, a legăturilor de rudenie și a bunelor purtări, capitolul despre recomandarea tovarășiei oamenilor dreپți, nr. 2628.

împrieteni cu ei, cercetându-le starea și reputația. Dacă au caracter ales, religie dreaptă și renume bun, ei sunt ceea ce caută și câștigul pe care îl poate dobândi; să se țină strâns de ei. Altfel, trebuie să se ferească de ei și să se îndepărteze. Să nu se lase amăgit de vorbele dulci și de înfățișarea plăcută, căci acestea pot fi înșelare și inducere în eroare, pe care le folosesc oamenii răului pentru a-i atrage pe cei simpli, pentru a-și spori numărul și a-și acoperi stricăciunea. Cât de frumos a spus poetul:

Încearcă-i pe oameni când dorești să-i ai drept frați; privește-i cu atenție și cercetează-le purtările.

Iar dacă găsești un om cu minte și evlavie, ține-te strâns de el cu amândouă mâinile, cu inima împăcată.

4. Citirea unor scrieri distructive: broșuri, ziare, reviste și altele.

Ele îi stârnesc omului îndoieli în religie și credință și îl trag în prăpastia lepădării de purtările alese. El cade în necredință și viciu dacă nu are o apărare puternică, alcătuită dintr-o educație religioasă profundă și o gândire pătrunzătoare, care să-i îngăduie să deosebească adevărul de fals și folosul de vătămare.

Citirea unor asemenea scrieri îl răstoarnă pe tânăr cu totul. Ele găsesc în mintea și gândirea lui un pământ roditor, fără apărare; rădăcinile lor se întăresc, tulpina lor se învârtosează și ele se oglindesc în mintea și viața lui.

Tratamentul acestei probleme:

Să se îndepărteze de citirea acestor scrieri și să citească alte cărți, care să sădească în inima lui iubirea față de Allah și de Trimisul Său — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — și să întărească împlinirea credinței și a faptelor bune. Să stăruie cu răbdare, căci sufletul se va lupta din greu cu el ca să-l întoarcă la lecturile cu care era obișnuit și îl va face să se plictisească și să se sature de cărțile folositoare. Este asemenea celui care se luptă cu propriul suflet ca să-l facă să asculte de Allah, dar acesta nu vrea decât să se ocupe de distracții și de fals.

Cele mai folositoare cărți sunt Cartea lui Allah și tâlcuirile învățaților bazate pe relatări autentice și pe raționament limpede.

La fel este Sunna Trimisului lui Allah — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! —, apoi ceea ce au scris învățații, deducând și aprofundând înțelegerea din aceste două izvoare.

5. Părerea unor tineri că Islamul restrânge libertățile și înăbușă puterile omului.

Astfel, tânărul se îndepărtează de Islam și îl socotește o religie înapoiată, care își trage adeptii spre trecut și îi împiedică să înainteze și să se dezvolte.

Tratamentul acestei probleme:

Să li se dezvăluie adevărata natură a Islamului acestor tineri, care nu o cunosc din cauza unei reprezentări greșite, a cunoașterii insuficiente sau a amândurora.

Cel cu gura bolnavă și amară găsește amară chiar și apa limpede.

Islamul nu restrânge libertățile, ci le rânduiește și le îndrumă cum se cuvine, astfel încât libertatea unui om, dacă ar fi lăsată fără limite, să nu se ciocnească de libertatea celorlalți. Oricine dorește o libertate absolută, fără margini, o dobândește în dauna libertăților altora. Astfel, libertățile se ciocnesc, se răspândește haosul și apare stricăciunea.

De aceea, Allah a numit prescripțiile religioase «*hotare*». Când prescripția este o interdicție, El spune: «*Acestea sunt hotarele lui Allah; nu vă apropiați de ele!*» Iar când este o obligație, spune: «*Acestea sunt hotarele lui Allah; nu le încălcați!*»

Există o deosebire între restrângerea pe care și-o închipuie acești oameni și îndrumarea și rânduiala pe care Cel Înțelept și Atoateștiutor le-a legiuit pentru robii Săi.

Prin urmare, această problemă nu are niciun temei de la bun început. Rânduiala este o realitate în toate domeniile universului, iar omul este, prin însăși firea lui, supus acestei rânduiei.

El este supus puterii foamei și setei și rânduiei mănăririi și băuturii. De aceea, trebuie să-și organizeze mâncarea și băutura în privința cantității, felului și modului de consum, pentru a-și păstra sănătatea și integritatea trupului.

El este supus și rânduiei sociale, ținându-se de obiceiurile țării sale în privința locuinței, îmbrăcăminte și mersului său dintr-un loc în altul. Se supune, de pildă, felului și formei hainelor, felului și formei casei și regulilor de circulație. Dacă nu s-ar supune, ar fi socotit un om care se abate de la obicei și ar fi tratat în felul rezervat celor ce ies din rânduiala cunoscută.

Așadar, întreaga viață presupune supunere față de anumite limite, pentru ca lucrurile să meargă spre scopul urmărit. Dacă supunerea față de rânduielele sociale, de pildă, este necesară pentru binele societății și pentru prevenirea haosului, fără ca vreun cetățean să se plângă de ea, tot astfel supunerea față de rânduielele religioase este necesară pentru binele comunității.

Cum se face atunci că unii se plâng de ea și o văd ca pe o restrângere a libertăților? Aceasta nu este decât o minciună vădită.

Islamul nici nu înăbușă puterile omului. Dimpotrivă, este un câmp larg pentru toate puterile sale: ale gândirii, ale minții și ale trupului.

Islamul cheamă la gândire și cercetare, pentru ca omul să tragă învățăminte și să-și dezvolte mintea și gândirea. Allah Preaînaltul spune:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْظُمُ بِوَحْدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلَ خِزْفَةٍ﴾
﴿ثُمَّ تَتَفَكَّرُونَ﴾

Spune: Eu vă îndemn la un singur lucru: să vă ridicați pentru Allah, câte doi sau singuri, apoi să cugetați.

Coran, Saba' 34:46, fragment

Și mai spune:

﴿قُلْ أَنْظَرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾

Spune: Priviți ce este în ceruri și pe pământ!

Coran, Yûnus 10:101, fragment

Islamul nu se mărginește să cheme la gândire și cercetare, ci îi și muștră pe cei care nu judecă, nu cercetează și nu cugetă. Allah Preaînaltul spune:

﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ
اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾

Oare nu au privit la împărăția cerurilor și a pământului și la toate lucrurile pe care le-a creat Allah?

Coran, al-A'râf 7:185, fragment

El mai spune:

﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾

Oare nu au cugetat în ei înșiși? Allah nu a creat cerurile, pământul și ceea ce se află între ele decât într-un adevăr.

Coran, al-Rûm 30:8, fragment

Și spune:

﴿وَمَنْ نَعْمِرْهُ نَنْكِسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ﴾

Pe cel căruia îi prelungim viața îl întoarcem la slăbiciune în alcătuirea sa. Oare ei nu pricep?

Coran, Yâ-Sîn 36:68

Porunca de a cerceta și a gândi nu face decât să deschidă puterile minții și ale gândirii. Cum pot spune unii că Islamul le înăbușă?

﴿كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ ۚ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا﴾

Cât de grea este vorba care le iese din guri! Ei nu spun decât minciună.

Coran, al-Kahf 18:5, fragment

Islamul le-a îngăduit adepților săi toate plăcerile care nu-i vatămă omului trupul, religia ori mintea:
Le-a îngăduit să mănânce și să bea din toate lucrurile bune:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ﴾

O, voi cei care credeți! Mâncați din cele bune cu care v-am înzestrat și mulțumiți-I lui Allah!

Coran, al-Baqara 2:172, fragment

﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾

Mâncați și beți, dar nu risipiți! El nu-i iubește pe cei risipitori.

Coran, al-A'raf 7:31, fragment

A îngăduit toate veșmintele potrivit cerințelor înțelepciunii și firii omenеști. Allah Preaînaltul spune:

﴿يٰٓبَنِي ۤاٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُّورِي سَوْءَ تَكْمُرٍ وَرِيْشًا
وَلِبَاسُ التَّقْوٰى ذٰلِكَ خَيْرٌ﴾

O, fii ai lui Adam! V-am dăruit veșminte care să vă acopere goliciunea și podoabe, dar veșmântul evlaviei este mai bun.

Coran, al-A'rāf 7:26, fragment

Și mai spune:

﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِيْنَةَ اللّٰهِ الَّتِي اَخْرَجَ لِعِبَادِهِ�ْ وَالطَّيِّبَاتِ مِنْ
الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ﴾

Spune: Cine a oprit podoaba pe care Allah a făcut-o pentru robii Săi și cele bune din hrană? Spune: Ele sunt pentru cei care cred, în viața lumească, și numai pentru ei în Ziua Învierii.

Coran, al-A'rāf 7:32, fragment

A îngăduit bucuria vieții alături de femei prin căsătoria legiuită.
Allah Preaînaltul spune:

﴿وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ
مِّنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَّةً وَرُبْعَ ۚ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا
تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً ۚ﴾

*Iar dacă vă temeți că nu veți fi drepecți cu orfanii, căsătorii-vă cu
femeile care vă plac: câte două, câte trei sau câte patru. Iar dacă vă
temeți că nu veți fi drepecți, atunci cu una singură.*

Coran, al-Nisā' 4:3, fragment

În privința câștigului, Islamul nu a înăbușit puterile adepților săi,
ci le-a îngăduit toate câștigurile drepte, dobândite prin
consimțământ. Allah Preaînaltul spune:

﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا ۚ﴾

Allah a îngăduit negoțul și a oprit camăta.

Coran, al-Baqara 2:275, fragment

Și spune:

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا
وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ ۚ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ۚ﴾

*El este Cel care v-a făcut pământul supus. Umblați pe întinderile lui
și mâncați din înzestrarea Lui; și la El va fi învierea.*

Coran, al-Mulk 67:15

Și spune:

﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ
فَضْلِ اللَّهِ﴾

*După ce rugăciunea s-a încheiat, răspândiți-vă pe pământ și căutați
din harul lui Allah!*

Coran, al-Jumu'a 62:10, fragment

După toate acestea, mai poate fi îndreptățită părerea sau
afirmația unora că Islamul înăbușă puterile omului?

3 Nedumeriri care apar în inima tinerilor

Inima moartă nu este asaltată de gânduri și șoapte care se împotrivesc religiei, căci este o inimă moartă, pierdută, iar Satana nu dorește de la ea mai mult decât starea în care se află deja. De aceea, când i s-a spus lui Ibn Mas'ūd sau lui Ibn 'Abbās că iudeii spun că nu au șoapte în rugăciune, adică nu le vin asemenea gânduri, el a răspuns: «*Au spus adevărul. Ce ar face Satana într-o inimă pustie?*»

Dar dacă inima este vie și are ceva credință, Satana o atacă fără răgaz și fără încetare. Aruncă în ea șoapte potrivnice religiei, dintre cele mai nimicitoare, dacă robul li se supune. Încearcă până și să-i stârnească îndoiala în Domnul său, în religia și credința sa. Dacă găsește inima slabă și înfrântă, pune stăpânire pe ea până când îl scoate din religie. Dar dacă găsește în ea putere și împotrivire, Satana este învins și pleacă umilit și disprețuit.

Aceste șoapte pe care Satana le aruncă în inimă nu îl vatămă dacă omul folosește tratamentul transmis pentru ele de la Trimisul lui Allah — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace!

Ibn 'Abbās — Allah să fie mulțumit de amândoi! — a relatat că un om a venit la Profet — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — și i-a spus: «*Îmi vin în gând lucruri despre care aș prefera să ajung un cărbune decât să le rostesc.*» Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — a spus: «*Laudă lui Allah, Care a redus uneltirea lui [a Satanei] la șoapte.*» Relatat de Abū Dāwūd.⁵

5 Aḥmad, 1/235; Abū Dāwūd, Cartea bunelor purtări, capitolul despre respingerea șoaptelor, nr. 5112; al-Nasā'ī, al-Sunan al-kubrā, nr. 10503.

Unii companioni au venit și au spus: «O, Trimis al lui Allah! Găsim în noi lucruri pe care oricare dintre noi le socotește prea grave ca să le rostească.» Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — a întrebat: «Le-ați simțit?» Ei au răspuns: «Da.» El a spus: «Aceasta este credința limpede.» Relatat de Muslim.⁶

Înțelesul cuvintelor «credința limpede» este că aceste șoapte trecătoare, pe care le respingeți și le socotiți grave, nu vă vatămă deloc credința. Dimpotrivă, arată că ea este limpede, neamestecată cu o lipsă.

El — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — a spus: «Satana vine la unul dintre voi și spune: Cine a creat cutare lucru? Cine a creat cutare lucru? Până când întreabă: Cine L-a creat pe Domnul tău? Când ajunge aici, să caute adăpost la Allah și să se oprească.» Relatat de al-Bukhārī și Muslim. Într-un alt hadith: «Să spună: Cred în Allah și în trimișii Săi.»⁷

Într-un hadith relatat de Abū Dāwūd se spune: «Spuneți: Allah este Unul; Allah este Cel de care toate au nevoie; El nu a născut și nu a fost născut; și nimeni nu este asemenea Lui. Apoi să scuipe ușor spre stânga de trei ori și să caute adăpost la Allah de Satana cel alungat.»⁸

În aceste hadithuri, companionii — Allah să fie mulțumit de ei! — i-au descris Profetului — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — boala, iar el le-a prescris tratamentul în patru lucruri:

Primul: să pună capăt acestor șoapte, adică să se îndepărteze cu totul de ele și să le lase uitării, ca și când nici nu ar fi existat, ocupându-și gândul cu lucruri sănătoase.

6 Muslim, Cartea credinței, capitolul despre șoaptele privitoare la credință și despre ceea ce trebuie să spună cel care le simte, nr. 132.

7 Al-Bukhārī, Cartea începutului creației, capitolul despre însușirile lui Iblis și ale oștilor sale, nr. 3276; Muslim, Cartea credinței, capitolul despre șoaptele privitoare la credință și despre ceea ce trebuie să spună cel care le simte, nr. 134 (214).

8 Abū Dāwūd, Cartea Sunnei, capitolul despre jahmiyya și mu'tazila, nr. 4722.

Al doilea: să caute adăpost la Allah de ele și de Satana cel alungat.

Al treilea: să spună: *«Cred în Allah și în trimișii Săi.»*

Al patrulea: să spună: *«Allah este Unul; Allah este Cel de care toate au nevoie; El nu a născut și nu a fost născut; și nimeni nu este asemenea Lui»,* să scuipe ușor spre stânga de trei ori și să spună: *«Caut adăpost la Allah de Satana cel alungat.»*

4 Nedumerire în privința destinului

Printre lucrurile care li se ivesc tinerilor și îi lasă nedumeriți se numără problema destinului. Crediința în destin este unul dintre stâlpii credinței, fără de care aceasta nu este deplină. Ea înseamnă să crezi că Allah Preaslăvitul cunoaște tot ce se petrece în ceruri și pe pământ și că a hotărât acestea. El spune:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾^ج

*Oare nu știi că Allah cunoaște ceea ce este în cer și pe pământ?
Toate acestea sunt într-o Carte. Aceasta este ușor pentru Allah.*

Coran, al-Ḥajj 22:70

Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — a oprit disputele și certurile în privința destinului. Abū Hurayra — Allah să fie mulțumit de el! — a spus:

«Trimisul lui Allah — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — a ieșit la noi în vreme ce ne certam în privința destinului. S-a mâniat până i s-a înroșit fața și a spus: Oare aceasta vi s-a poruncit sau cu aceasta am fost trimis la voi? Cei de dinaintea voastră au pierit tocmai când s-au certat asupra acestei chestiuni. Vă cer stăruitor să nu vă certați asupra ei.»

Relatat de al-Tirmidhī.⁹

9 Al-Tirmidhī, Cartea destinului, capitolul despre severa oprire de a te adânci în disputele asupra destinului, nr. 2133.

A te adânci în destin și a te certa asupra lui îl aruncă pe om în labirinturi din care nu mai poate ieși. Calea sigură este să fii dornic de bine și să te străduiești pentru el, așa cum ți s-a poruncit. Allah Preaslăvitul ți-a dăruit minte și înțelegere, a trimis la tine trimișii și a coborât împreună cu ei Cărțile:

﴿ثَلَا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ
عَزِيزًا حَكِيمًا﴾

*Pentru ca oamenii să nu mai aibă niciun argument împotriva lui
Allah după venirea trimișilor. Allah este Atotputernic și Înțelept.*
Coran, al-Nisā' 4:165, fragment

Când Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — le-a spus companionilor că fiecărui om i-au fost scrise locul din Paradis și locul din Foc, ei au întreat: «O, Trimis al lui Allah! Să nu ne biziim atunci pe ceea ce ne-a fost scris și să lăsăm faptele?» El a spus: «Lucrați, căci fiecăruia îi este înlesnit lucrul pentru care a fost creat. Celui care se numără printre cei fericiți îi vor fi înlesnite faptele celor fericiți, iar celui care se numără printre cei nefericiți îi vor fi înlesnite faptele celor nefericiți.» Apoi Trimisul lui Allah — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — a recitat: «Cât despre cel care dăruiește, este evlavios și crede în răsplata cea bună, lui îi vom înlesni calea cea ușoară. Cât despre cel care este zgârcit, se socotește lipsit de nevoie și tăgăduiește răsplata cea bună, lui îi vom înlesni calea cea grea.» Relatat de al-Bukhārī.¹⁰

Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — le-a poruncit să lucreze și nu le-a îngăduit să se biziie pasiv pe cele scrise. Cel scris printre oamenii Paradisului nu ajunge dintre ei decât dacă săvârșește faptele oamenilor Paradisului, iar cel scris

¹⁰ Al-Bukhārī, Cartea funeraliilor, capitolul despre îndemnul celui care vorbește la mormânt și despre șederea tovarășilor săi în jurul lui, nr. 1362; Muslim, Cartea destinului, capitolul despre felul în care omul este creat în pânțele mamei sale, nr. 2647.

printre oamenii Focului nu ajunge dintre ei decât dacă săvârșește faptele lor. Fapta este în puterea omului, căci el știe despre sine că Allah i-a dat alegerea și puțința de a lucra; prin acestea, face dacă voiește sau lasă.

Iată omul care se hotărăște, de pildă, să călătorească și călătorește sau se hotărăște să rămână și rămâne. Vede focul și fuge de el, vede un lucru pe care îl iubește și înaintează spre el. Tot astfel, omul săvârșește ascultările și păcatele prin propria alegere și le lasă prin propria alegere.

Unii oameni întâmpină încă două nedumeriri în problema destinului:

Prima: omul vede că face un lucru prin alegerea sa și îl lasă prin alegerea sa, fără să simtă că este silit să-l facă ori să-l lase. Cum se împacă aceasta cu credința că totul se petrece prin hotărârea și predestinarea lui Allah?

Răspunsul este că, dacă cercetăm fapta și mișcarea robului, vedem că ele izvorăsc din două lucruri: voința, adică alegerea lucrului, și puțința. Fără acestea două, fapta nu ar exista.

Atât voința, cât și puțința sunt create de Allah Preaslăvitul, căci voința ține de puterea minții, iar puțința, de puterea trupului. Dacă Allah ar voi, i-ar lua omului mintea, astfel încât acesta nu ar mai avea voință, sau i-ar lua puțința, astfel încât fapta i-ar deveni imposibilă.

Când omul se hotărăște să facă un lucru și îl împlinește, știm cu certitudine că Allah l-a voit și l-a hotărât. Altfel, i-ar fi întors hotărârea de la el ori ar fi ivit o piedică între el și puțința de a-l împlini.

Un beduin a fost întrebat: *«Prin ce L-ai cunoscut pe Allah?»* El a răspuns: *«Prin destrămarea hotărârilor și prin întoarcerea intențiilor.»*

A doua nedumerire pe care o întâmpină unii în problema destinului:

Omul este pedepsit pentru săvârșirea păcatelor. Cum este pedepsit pentru ele, când ele i-au fost scrise, iar el nu poate scăpa de ceea ce i-a fost scris?

Răspundem astfel: dacă spui aceasta, spune și că omul este răsplătit pentru faptele de ascultare; cum este răsplătit pentru ele, când ele i-au fost scrise, iar el nu poate scăpa de ceea ce i-a fost scris? Nu este drept să folosești destinul drept argument în privința păcatelor, fără să-l folosești drept argument și în privința faptelor de ascultare.

Un al doilea răspuns: Allah a desființat acest argument în Coran și l-a socotit o afirmație lipsită de cunoaștere. Allah Preaînaltul spune:

﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا

وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ

ذَاقُوا بِأَسْنَانَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ

تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ﴾

Cei care I-au făcut asociați vor spune: Dacă Allah ar fi voit, nici noi și nici părinții noștri nu I-am fi făcut asociați și nu am fi oprit nimic. Tot astfel au tăgăduit și cei de dinaintea lor, până când au gustat pedeapsa Noastră. Spune: Aveți vreo cunoaștere pe care să ne-o arătați? Voi nu urmați decât presupuneri și nu faceți decât să născociți.

Coran, al-An‘ām 6:148

Allah a arătat că acești oameni, care invocă destinul pentru a-și justifica politeismul, au avut înaintași care au tăgăduit asemenea lor și au stăruit în aceasta până au gustat pedeapsa lui Allah. Dacă argumentul lor ar fi fost adevărat, Allah nu i-ar fi făcut să guste pedeapsa Sa. Apoi Allah i-a poruncit Profetului Său — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — să le ceară dovada

valabilității argumentului lor și a arătat că ei nu au niciun argument.

Un al treilea răspuns: destinul este o taină ascunsă, pe care numai Allah o cunoaște până când se împlinește. De unde știe păcătosul că Allah i-a scris acel păcat, astfel încât să pornească să-l săvârșească? Nu este oare posibil să-i fi fost scrisă ascultarea? De ce, în loc să pornească spre păcat, nu pornește spre ascultare și nu spune: «*Allah mi-a scris să ascult*»?

Un al patrulea răspuns: Allah l-a învrednicit pe om dăruindu-i minte și înțelegere, a coborât pentru el Cărțile, i-a trimis trimișii, i-a arătat ce îi este folositor și ce îl vatămă și i-a dat voință și putință prin care poate să urmeze una dintre cele două căi. De ce alege atunci păcătosul calea vătăматоare în locul celei folositoare?

Dacă acest păcătos ar dori să călătorească într-o țară și ar avea două drumuri, unul ușor și sigur, iar celălalt greu și primejdios, cu siguranță l-ar urma pe cel ușor și sigur. Nu l-ar urma pe cel greu și primejdios sub pretextul că Allah i-a scris aceasta. Dacă ar merge pe el și ar invoca faptul că Allah i l-a scris, oamenii ar socoti aceasta nesăbuiță și nebunie. Calea binelui și calea răului sunt exact la fel în această privință. Omul să urmeze calea binelui și să nu se înșele urmând calea răului sub pretextul că Allah i-a scris-o.

Îl vedem pe orice om în stare să-și câștige traiul încercând toate căile pentru a-l dobândi. Nu stă acasă și nu părăsește câștigul invocând destinul.

Atunci care este deosebirea dintre strădania pentru această lume și strădania în ascultarea de Allah? De ce faci din destin un argument ca să părăsești ascultarea, dar nu îl faci un argument ca să părăsești munca pentru această lume?

Lucrul este cât se poate de limpede, dar pofta orbește și surzește.

5 Hadithuri în care sunt pomeniți tinerii

Deoarece aceste cuvinte privesc problemele tinerilor, doresc să amintesc câteva hadithuri în care sunt pomeniți tinerii. Printre ele:

1. *«Domnul tău Se minunează de tânărul care nu are înclinare spre rătăcire.»*¹¹

Termenul şabwa înseamnă aici pofta şi abaterea de la calea adevărului.

2. *«Şapte sunt cei pe care Allah îi va umbri în umbra Sa în ziua în care nu va exista altă umbră decât umbra Sa: un conducător drept; un tânăr care a crescut în ascultarea de Allah; un om a cărui inimă este legată de moschei; doi oameni care s-au iubit pentru Allah, s-au întâlnit pentru El şi s-au despărţit pentru El; un bărbat pe care o femeie cu rang şi frumuseţe l-a chemat la ea, iar el a spus: Eu mă tem de Allah; un om care a dat milostenie şi a ascuns-o atât de bine, încât mâna sa stângă nu ştie ce dă mâna sa dreaptă; şi un om care şi-a amintit de Allah când era singur, iar ochii i s-au umplut de lacrimi.»*¹²

3. *«Al-Ḥasan şi al-Ḥusayn sunt cei doi stăpâni ai tinerilor din Paradis.»*¹³

11 Imamul Aḥmad, 4/151; al-Ṭabarānī, al-Muʿjam al-kabīr, 17/309, nr. 853; Abū Yaʿlā, 3/288, nr. 1749. Al-Haythamī a spus în Majmaʿ al-zawāʿid, 10/273: «Relatat de Aḥmad, Abū Yaʿlā şi al-Ṭabarānī, iar lanţul său este bun.»

12 Al-Bukhārī, Cartea chemării la rugăciune, capitolul despre cel care şade în moschee aşteptând rugăciunea şi despre meritul moscheilor, nr. 660; Muslim, Cartea daniei obligatorii, capitolul despre meritul ascunderii milosteniei, nr. 1031.

13 Al-Tirmidhī, Cartea virtuţilor, capitolul despre virtuţile lui al-Ḥasan şi al-Ḥusayn — Allah să fie mulţumit de amândoi! —, nr. 3768.

4. «*Li se va spune oamenilor Paradisului: Veți fi tineri și nu veți îmbătrâni niciodată.*»¹⁴

5. «*Niciun tânăr nu cinstește un bătrân pentru vârsta lui fără ca Allah să-i rănduiască pe cineva care să-l cinstească atunci când va ajunge la acea vârstă.*»¹⁵

6. Abū Bakr, avându-l lângă el pe ʿUmar ibn al-Khaṭṭāb, i-a spus lui Zayd ibn Thābit — Allah să fie mulțumit de el! —: «*Tu ești un tânăr chibzuit, în care avem încredere, și obișnuiai să scrii revelația pentru Trimisul lui Allah — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! Caută, așadar, Coranul și adună-l.*» Acesta este un fragment din hadith.¹⁶

7. Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — a intrat la un tânăr aflat în pragul morții și l-a întrebat: «*Cum te simți?*» El a răspuns: «*Nădăjduiesc în Allah, o, Trimis al lui Allah, și mă tem de păcatele mele.*» Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — a spus:

«*Aceste două lucruri nu se întâlnesc în inima unui rob într-un asemenea moment fără ca Allah să-i dea ceea ce nădăjduiește și să-l ferească de ceea ce îl înspăimântă.*»¹⁷

8. Al-Barāʾ ibn ʿĀzib — Allah să fie mulțumit de el! — a spus despre bătălia de la Ḥunayn: «*Nu, pe Allah! Trimisul lui Allah — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — nu a întors spatele. Dar tinerii dintre companionii săi și cei mai ușor echipați au ieșit cu capetele descoperite, fără arme.*»¹⁸

14 Muslim, Cartea Paradisului și a descrierii desfătărilor sale, capitolul despre dăinuirea desfătărilor oamenilor Paradisului..., nr. 2837.

15 Al-Tirmidhī, Cartea bunătății și a legăturilor de rudenie, capitolul despre cinstirea celui vârstnic, nr. 2022, cu un lanț de transmitere slab.

16 Al-Bukhārī, Cartea tâlcuirii Coranului, capitolul despre cuvintele: «A venit la voi un Trimis dintre voi, căruia îi este greu ceea ce vă împovărează», nr. 4679.

17 Ibn Mājah, Cartea ascetismului, capitolul despre amintirea morții și pregătirea pentru ea, nr. 4261; al-Tirmidhī, Cartea funeraliilor, capitolul despre nădejdea în Allah și teama de păcat la moarte, nr. 983.

18 Al-Bukhārī, Cartea strădaniei și a expedițiilor, capitolul despre plecarea în expediție pe măgari și capitolul despre catărul alb al Profetului — Allah să-l

9. Ibn Mas‘ūd — Allah să fie mulțumit de el! — a spus: *«Plecam în expediții împreună cu Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — pe când eram tineri.»*¹⁹

10. Anas ibn Mālik — Allah să fie mulțumit de el! — a spus: *«Erau șaptezeci de tineri dintre Anșār, numiți recitatorii. Stăteau în moschee, iar când venea seara se retrăgeau într-o parte a Medinei, unde studiau împreună și se rugau. Familiile lor îi socoteau în moschee, iar oamenii din moschee îi socoteau la familiile lor. Când se apropia dimineața, aduceau apă dulce și strângeau lemne, apoi le aduceau și le sprijineau de încăperea Profetului — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace!»*²⁰

Cu acestea cumpărau hrană pentru oamenii de la al-Șuffa. Aceștia erau emigranții săraci veniți la Medina, fără familie sau neam acolo, care se adăposteau într-un loc acoperit din moschee ori din apropierea ei.

11. ‘Alqama, unul dintre însoțitorii lui Ibn Mas‘ūd — Allah să fie mulțumit de el! —, a spus: *«Mergeam cu ‘Abdullāh la Minā, când l-a întâlnit ‘Uthmān — Allah să fie mulțumit de el! Acesta s-a oprit să vorbească cu el și i-a spus: O, Abū ‘Abd al-Rahmān! Să nu te căsătorim cu o tânără care să-ți amintească de unele vremuri trecute? ‘Abdullāh a spus: Dacă spui aceasta, într-adevăr, Trimisul lui Allah — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — ne-a spus: O, tineri! Cine dintre voi are puțința de a se căsători să se căsătorească, fiindcă aceasta ajută mai mult la coborârea privirii și la păzirea castității. Iar cel care nu are această puțință să postească, fiindcă postul îi înfrânează dorința.»*²¹

binecuvânteze și să-i dăruiască pace! —, nr. 2874; Muslim, Cartea strădaniei și a expedițiilor, capitolul despre bătălia de la Ḥunayn, nr. 1776.

19 Imamul Aḥmad, 1/390 și 432.

20 Imamul Aḥmad, 3/235.

21 Al-Bukhārī, Cartea căsătoriei, capitolul despre cuvintele Profetului — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! —: «Cine dintre voi are puțința de a se căsători...», nr. 5065 și 5066; Muslim, Cartea căsătoriei, capitolul despre recomandarea căsătoriei celui care o dorește și are mijloacele necesare..., nr. 1400.

12. În hadithul despre Dajjāl, Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — spune:

«Dajjāl va chema un bărbat în plină tinerețe, îl va lovi cu sabia și îl va despica în două bucăți, despărțite cât distanța unei aruncări spre țintă. Apoi îl va chema, iar el va veni cu fața strălucind și râzând.»

Acesta este un fragment din hadith.²²

13. Mālik ibn al-Ḥuwayrith — Allah să fie mulțumit de el! — a spus: *«Am venit la Trimisul lui Allah — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — pe când eram tineri de vârste apropiate și am rămas la el douăzeci de zile și nopți. Trimisul lui Allah — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — era milostiv și blând. Când a socotit că ne era dor de familiile noastre, ne-a întrebat pe cine lăsaserăm în urmă, iar noi i-am spus. Atunci el — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — ne-a spus: Întoarceți-vă la familiile voastre, rămâneți printre ele, învățați-le și porunciți-le [și a pomenit alte lucruri]. Rugați-vă așa cum m-ați văzut pe mine rugându-mă. Când sosește vremea rugăciunii, unul dintre voi să facă chemarea, iar cel mai în vârstă dintre voi să vă conducă rugăciunea.»*²³

Aici se încheie ceea ce am dorit să prezentăm.

Îi cerem lui Allah Preaînaltul să facă folositoare aceste rânduri.

Toată lauda I se cuvine lui Allah, Domnul lumilor.

Allah să-l binecuvânteze pe Profetul nostru Muḥammad, familia și toți companionii săi și să le dăruiască pace.

Redactat de Muḥammad al-Şāliḥ al-ʿUthaymīn.

22 Muslim, Cartea încercărilor, capitolul despre Dajjāl, descrierea lui și ceea ce se află cu el, nr. 2937.

23 Al-Bukhārī, Cartea chemării la rugăciune, capitolul despre chemarea la rugăciune și iqāma pentru călătorii aflați în grup..., nr. 631; Muslim, Cartea moscheilor și a locurilor de rugăciune, capitolul despre cine este mai îndreptățit să conducă rugăciunea, nr. 674.

Min mushkilât al-shabâb

Problemele tinerilor

O lucrare despre starea tinerilor, cauzele abaterii și căile îndreptării. Autorul cercetează tovarășia, timpul neocupat, lectura, libertatea, îndoielile și credința în destin, apoi încheie cu treisprezece hadithuri despre tinerețe.

Autor: Muḥammad ibn Šālih al-‘Uthaymîn

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro